

- Ä g d -

av Hanna - 2008

Jag satt ensam hemma i vardagsrummet, i soffan och tittade på tv. Det var sen kväll, klockan närmade sig 23. Det var mörkt och jag vågade inte riktigt gå ifrån tvn. Lamporna i hela huset var släckta och jag hade fortfarande inte vant mig vid det stora huset. Alla rum, det blev stort och skrämmande när jag var ensam.

"Vi borde ha timers på fönsterlamporna. Dom säljer ju jättebilligt på IKEA. Då skulle jag slippa gå och tända dem, ensam i mörkret..."

Jag drog upp mina nakna fötter i soffan och lade armarna om mina knän. Det är ju barnsligt, men när det var helt mörkt ville jag inte ligga med dem över soffkanten. Inte för att jag rationellt kunde motivera obehaget. Jag bara ville inte.

Det blev reklam och jag sneglade mot klockan igen.

"Kan han inte komma hem snart?"

Han skulle bli sen. Det visste jag. Och han skulle säkert vara trött när han kom hem.

Undrar om han skulle vara hungrig?

Få män i mitt liv har lyckats väcka genuin undergivenhet hos mig. Den finns där, naturligt i grunden av min personlighet, dold under lager av inlärd beteenden för att hantera tillvaron. Men med honom skalades allt det där bort. Lugnt och metodiskt plockade han bort mitt försvar, tills jag stod där, helt utlämnad åt honom. Undergiven. Med min innersta natur blottad för honom. Faktum är att ingen innan han hade lyckats med det.

Jag förstod fortfarande inte riktigt hur han lyckades.

Det var lite som att se en konstnär eller artist uträtta omöjliga bedrifter mitt framför ögonen, en illusionists skickliga fingerfärdighet. Men här fanns ingen illusion. Det var djupt gripande och så ärligt och äkta som någon känsla kan bli.

Det var underbart. Och jag fullkomligt älskade det. Min önskan att behaga och tillfredställa honom var inget spel, ingen påtagen roll. Det var en genuin önskan till den man som ägde min själ. Som gav mig en frid och trygghet jag aldrig i mitt mycket röriga liv känt med någon människa.

Han skulle säkert vilja ha en kvällsmacka och lite te. Men om jag gjorde i ordning det nu kanske det skulle hinna torka innan han kom hem. Och plastade jag in det och ställde det i kylskåpet kanske det skulle bli för fuktigt och kladdigt ist. Men te kunde jag iaf göra. Om jag använde kaffekokaren som numer var dedikerad för tekokande, så skulle det hålla sig varmt tills han kom hem. Jag reste mig och klev ner från soffan. Det jag älskade med det här huset mer än något annat var att alla viktiga rum låg på övervåningen. Värme stiger uppåt och golven var aldrig kalla. Ingen isande värk i benen när jag gick barfota genom vardagsrummet in i köket. Bara mörker.

"Undrar om han vill ha tänd i trappan när han kommer hem? Så han slipper famla i mörkret. Men då måste jag gå igenom mörkret nu... Fan."

Jag bestämde mig för att tända. Men först teet. Jag öppnade skåpet och tog ner ett större kaffefilter och satte det i kaffekokaren. Jag höll i ett par skedar te, från en av teburkarna jag tagit med mig hemifrån, i filtret.

"En full kannan vatten. Så..."

Jag tryckte på den röda knappen och efter några sekunder började vattnet pumpas och värmas upp. Jag tände i taket, i hopp om att lamporna skulle lysa upp även trappan till nedervåningen. Jag tände i trappan. Gick ner. Trappstegen knarrade något. Det totalt svart där nere.

"Usch..."

Jag tände en lampa på en byrå och skyndade mig tillbaka upp för trappan igen. Jag

släckte i köket, gick tillbaka mot vardagsrummet, men stannade upp innan jag satt mig ner. Han skulle säkert vara trött, kanske lite irriterad, efter att ha jobbat så många timmar. Jag bestämde mig för att tända ljus i sovrummet. Det fanns värmeljus i nån av lådorna i köket visste jag. Jag vände på klacken och gick tillbaka till köket.

Osäker på om golvet skulle tåla värmen utan att det lämnade märken tog jag tre mindre fat och ställde tre ljus på vardera. Jag väntade med att tända dem och placerade ut dem på golvet kring sängen. Jag reste mig och såg mig omkring. Han gillade latex. Jag funderade kort på om jag skulle chansa och försöka få på mig min catsuit. Frågan är om jag skulle hinna. Det brukade ta iaf 20min att få den på plats utan hjälp.

"Jo, jag gör det. Han kommer bli glad."

Och så var det bestämt. Jag tog fram min svarta, blankpolerade catsuit, måttbeställd för att sitta som gjuten om min kropp. Min rumpa hade vuxit till sig av hormonerna dock och nu var den lite väl tajt om baken. Drog man ned dragkedjan i grenen putade skinkorna ut direkt.

"Plugg..."

Jag tog ner den svarta pluggen, fem cm bred där den var som störst i omkrets. Med den i mig skulle han utan problem kunna köra kuken i mig utan att jag plågsamt skrek av smärta. Jag satte mig på sängkanten och började dra på mig catsuiten. Den var uringad med en öppning över klyftan mellan bröstet. Jag visste att han gillade den synen. Benen i, jag lirkade den tajta dräkten upp över låren. Det var jobbigt. De hade också vuxit till mer kvinnliga former under ett år på hormoner. När den slutligen satt tajt om grenen trädde jag i mina armar och rättade till den över axlarna. Jag lyfte mitt långa hår och drog upp dragkedjan i ryggen så långt jag nådde. Jag sträckte armen ovanifrån och ner för att dra den de sista decimeterna. Väl på plats rörde jag provande armarna lite för att känna så den satt som den skulle. Det drog ingenstans, tog inte emot. Den satt perfekt. Som ett andra skinn, blankt, svart. Spegeln på väggen visade en läckert kurvig kvinnokropp. Jag log lite åt mig själv.

"Pluggen..."

Jag sträckte mig efter den, drog upp dragkedjan i grenen för att blotta min bakdel. Jag spottade i handen och smorde in min anal. Jag var inte säker på om det skulle räcka, men jag tog det varsamt och lät långsamt pluggen tränga hela vägen in. Det gick bra. Ibland fick jag en akut obehagskänsla när något för stort kom in för snabbt. Allt jag ville då var att krysta ut det. Men trots att pluggen var grov kändes det bra. Stort, skönt och med en provocerande skön, eggande känsla. Men där fick den sitta. Jag drog upp dragkedjan, inte helt utan motstånd. Dräkten tryckte så tajt att pluggen verkligen satt till botten i mig. Jag drog ett djupt andetag.

"Gud så skönt..."

På lite ostadiga ben gick jag till garderoben igen och tog fram mina högklackade skor. De hade flera tunna remmar i kors över foten och en liten bit upp på vaden. De satt fint. Mina målade tånaglar var ytterligare en detalj som framhävde mina nakna fötter. Jag tog tändaren som jag fått med mig från köket och hukade mig för att tända värmeljuset. Jag kunde inte låta bli stöna när dräkten stramade åt i svanken ner mellan skinkorna och pluggen i mig gjorde sig obönhörligt påmind. När alla ljus var tända lade jag täcket åt sidan och mig själv ner på mage, längst in i sängen. Sängen var Hans. Det var ingen självklarhet att jag fick sova där, så jag kände ett sting av ängslan när jag lagt mig ner. Men det var ju en överraskning för honom. Inte kunde han väl bli ond på mig för att jag låg i sängen då?

"Sminket!"

Tanken slog mig när jag låg ner. Han gillade när jag var hårt sminkad. Att spotta mig i ansiktet och kladda ut det svarta över mina kinder. Se mig nersmutsad och ynkelig. Överraskningen vore inte fullkomlig om jag låg där med bara kajal kring ögonen. Jag reste mig lite ostadigt, gick till badrummet och tog fram min svarta ögonskugga. Efter en del pill och bristande koncentration – jag var för trött för att verkligen hålla fokus – gick jag ut från

badrummet, någorlunda nöjd, med svarta, kattformade ögon. Jag hade tagit det svarta läppstiftet. Mitt svarta hår med rosa extensions utsläppt. Jag gick ner på knä och lade mig sedan på mage i sängen. Med kinden mot kudden drog jag ett djupt andetag.

"Åh... Det doftar av Honom"

Jag njöt, log och såg hans ansikte framför mig. Han hade försvunnit i morse medan jag sov. Vi hade inte pratat sen igår. Jag kände ett sting av saknad.

En hand rörde baksidan av mitt lår. Jag drog ett djupt andetag och öppnade långsamt ögonen. Jag hade somnat med ansiktet ner i kudden. Jag blinkade. Kände att jag var torr i ögonen. Vred huvudet åt sidan. En hand öppnade dragkedjan och jag kände ett drag av luft mot min nakna, fuktiga hud. Hans fingrar masserade med fingertopparna botten av pluggen och jag stönade till. En hand kramade åt om mitt lår. Det nöp och jag kved lågt.

– Vad är det här?

Han tog tag i kudden jag legat på och jag lyfte huvudet för en stund, så han kunde dra bort den. Ett hårt och bestämt grepp i nackhåret och han tvingade mig brysk att se på honom.

– Ska det se ut såhär?

Jag slogs av skam och såg ängsligt på honom och på kudden. Den var svart av ögonskugga, kajal och mitt läppstift. Det där skulle inte försvinna enkelt i tvätten.

– Förlåt... Jag somn-

– Det här duger inte. Här har jag slitit hela dagen och när jag kommer hem har du stökat ner sängen och smetat smink över *min* kudde?

Tårarna kom på en gång. Vilken annan människa som helst hade jag försvarat mig mot. Argumenterat att jag minsann gjort te åt honom, tänt ljus, velat överraska. Men inte med Honom. Istället grät jag och kände mig hemskt skyldig. Jag såg ner, snyftande, men han höll mig fortfarande i ett grepp om nackhåret och lät mig inte vrida huvudet en millimeter. Hans stränga blick trängde rakt in i min själ. Jag snörvlade och kände hur det sved i ögonen av tårarna som löste upp mitt smink. Svarta ränder målade av mina tårar. Han slängde åt sidan kudden och drog upp mig över sitt knä.

"Smisk. Han kommer slå mig!"

Jag kved, darrade och kände hans stora hand träffa min bakdel. Latexdräkten gav inte det minsta skydd. Det sved och gjorde ont. Han slog igen, över andra skinkan. Hela jag gungade till av smällen och jag grät ohejdat. Mer av skam än rädsla. Att han var arg gjorde mig mer förkrossad än något smisk i världen.

Slagen fortsatte. I ett ökande tempo. Utan minst tecken till motstånd eller försvar låg jag stilla och lät mig agas. Jag spände tårna, låren, rumpan. Det hjälpte föga. Till slut upphörde det. Jag låg bara sitta med armarna uppdragna under mig, snyftandes och darrande. Han drog pluggen ur min anal. Det ömmade lite, den hade suttit på plats i någon timme och det tog emot när han skulle dra den breda pluggen förbi min tajt kramande ändtarmsmuskel. Han besteg mig. Jag visste att det tände honom se mig gråta och jag särade benen och svankade för honom. Hans kuk gled hela vägen in och han lade sig över mig, greppade mig om halsen med sin näve och höll mig bestämt nedtryckt medan han började knulla mig. Det gjorde inte ont, inte fysiskt. Min anal var lagom uttänjd och jag försökte koncentrera mig nog för att kunna knipa om honom. När jag hittat rätt muskel stönade han till i mitt öra. Jag kände hans doft, hans andetag mot min kind och nacke. Upphetsad pumpade han min anal. Djupt och utan minsta hänsyn. Han tillfredställde sig med min kramande anal. Jag njöt.

Han stönade högt i mitt öra, jag kände igen hans andning, hans stön. Han var på väg att fylla mig. Men istället för att spruta i mig drog han sig ur och vände mig. Han satte sig gränsle över min bröstorg och jag kunde inte röra varken min kropp eller mina armar. Jag vågade knappt se på honom, men han tog grepp under min haka och såg mig i ögonen.

– Du har inte förtjänat att få dricka min säd, därför ska jag spruta dig i ansiktet och du ska sova på golvet vid fotändan. Har du förstått?

Ynkligt såg jag upp och nickade. Jag var inte långt från tårarn, men jag grät inte längre hejdlöst. En varm tår rann stilla ner för min kind. Han stönade, runkade sin kuk och jag blinkade till snabbt, kände hur hans varma sperma sprutade ner i mitt ansikte. Över ena ögat, över kinden, pannan och i mitt hår. Det rann sakta ner och jag kisade försiktigt upp på honom.

– Ner på golvet.

Bestämt pekade han på golvet och snyftande kröp jag ner. Jag skämdes något hemskt. Stilla gråtande satte jag mig ner vid fotändan av sängen och följde honom med blicken. Han gick iväg till badrummet för att göra sig iordning. När han återvände och kröp ner såg jag avundsjukt på när han kröp ner under det varma täcket. Jag frös och darrade lätt. Avvisad lade jag mig ner på det hårda golvet, snyftande. Jag kunde inte somna. Det kändes som en evighet, men så hörde jag det knarra till från sängbottnen. Han satte ner fötterna på golvet och reste sig. Jag rörde mig inte, men kände hur han tog tag under mina ben och min rygg och lyfte upp mig. Han bar mig några steg till sängen och lade mig varsamt ner. Jag kved försiktigt. Fortfarande med känslan av att vara avvisad och skamsen. Han gick ut. Kom tillbaka med ett glas vatten som han ställde på sängbordet. Han drog mig till sig och jag snyftade och kröp ihop i hans armar.

– Vem älskar dig?

Han strök mig över håret i nacken och jag ryste av välbehag.

– Du älskar mig, Herre.

– Sov gott, min lilla...

Jag såg försiktigt upp på honom. Han blick var varm och kärleksfull. Han kysste mig på pannan.

– Jag uppskattade din överraskning...

Jag log försiktigt, kröp närmre in i hans famn och somnade på nolltid.